

[Johan Nielsen.]

er særlig de store havgående stålcuttere, som man lader bygge. Disse skibe er på godt 400-500 t dødvægt og koster fra 3 mill. kr. til ca. 5 mill. kr. alt efter størrelsen. De nyeste er bygget overdækket — jeg gad for øvrigt vide, om der er noget medlem af det høje ting, som ved, hvad det vil sige, at et skib er bygget overdækket! De er bygget sådan, at mandskabet skal kunne arbejde under dæk i al slags vejr, for de ligger jo både sommer og vinter oppe på bankerne ved New Foundland og Grønland. Nogle af disse cuttere er beregnet til sildefangst og har derfor installeret kraftblok, hvilket fordryrer skibet endnu mere. Jeg kan eksempelvis nævne, at en not til kraftblok koster mellem 300.000 kr. og 400.000 kr.

Foruden disse stålcuttere har man også kontraheret flere hæktrawlere. Den største, en trawler på 1.400 t, skal et værft i Bremerhaven levere til et rederi i Thorshavn. Dette fartøj bliver Skandinaviens største fiskerfartøj og kommer til at koste mellem 11 mill. kr. og 12 mill. kr.

Hertil kommer, at vi endnu ikke har udbygget vor fiskeindustri på land. Der er visse øer som f. eks. Vågø og Sandø, der ligger som u-landsområder, både hvad skibe og fabrikker angår, og vi har endnu ikke færdigbygget de veje og havne, som man i sin tid i dette høje ting havde glemt at man skulle bygge på Færøerne.

Derfor var det med stor glæde, jeg hørte statsministeren sige, at det er naturligt, at erhvervsudviklingen må indtage en central plads i alle fremtidsovervejelser, og at dette også gjaldt Færøerne. Min glæde her er så meget desto større, som jeg som socialdemokrat var bange for, at den nuværende regering ikke skulle vise Færøerne den samme interesse som de socialdemokratiske regeringer; særlig regeringerne Kampmann og Krag, som ved deres kloge Færøpolitik sammen med skiftende færøsk landsstyre har skabt den udvikling, vi har i gang i dag på Færøerne.

Lad mig derfor understrege, at det er med meget stor forventning, jeg ser hen til samarbejdet i folketinget med den højtærede statsminister; selv om jeg sidder på den modsatte side, er statsministeren min minister, da han er Færøernes minister, og mine problemer bliver jeg nødt til for en stor del

at gå til statsministeren med — og som jeg sagde før, har jeg hidtil mærket forståelse. Lad mig give statsministeren de politiske blomster: hver gang jeg har henvendt mig til statsministeren angående færøske problemer, har jeg mødt en sådan velvilje, at det kniber ganske gevaldigt for mig at betragte statsministeren på den måde og nære de følelser over for ham, som man ifølge gældende politisk etik bør nære over for en politisk modstander.

Når dette er sagt, er jeg nødt til at tilføje, at hjemmestyreløven af 1948 ikke giver os færingers andre muligheder for at skaffe penge end at komme til Syddanmark. Vi kan ikke på egen hånd optage lån i udlandet, og de lån, vi har opnået her i landet, har vi, så vidt jeg er underrettet, betalt tilbage til rette tid. Hertil kommer, at man kan se et resultat af investeringerne på Færøerne — et resultat, som man næppe kan se magen til noget andet sted. Vi har i dag — og det er sket i løbet af 10 år — fået 57 af de før-omtalte stålcuttere og 11 store moderne trawlere. Der er nogle af de færøske skibe, som fanger mere end noget andet skib, i hvert tilfælde i det nordlige Atlanterhav. Levofoden på Færøerne nærmer sig nu levofoden i de andre nordiske lande. Derfor tror jeg, at både statsministeren og alle de andre medlemmer af det høje ting er enige med mig i, at det ikke blot ville være uklogt at standse udbygningen af det færøske erhvervsliv, men at det også ville nærme sig en forbrydelse at lade al den energi og alle de penge være spildt, som man har ofret på Færøerne — og det vil blive tilfældet, hvis man ikke fortsætter sådan, som man nu er begyndt.

Henry Sørensen: Egentlig har hr. Johan Nielsen nu sagt meget af det, som jeg også kunne have tænkt mig at sige. Han holdt i alt fald en varm tale for fiskeriet i al almindelighed og så naturligvis for Færøerne i særdeleshed; det sidste er jo ikke underligt.

Jeg vil gerne have lov at sige tak til statsministeren, fordi han også havde et afsnit om dansk fiskerierhverv. Men så må jeg måske skuffe statsministeren med at sige, at min tak ikke rækker så meget længere. Jeg kunne godt have ønsket mig, at der i dette afsnit fra regeringens side — og her tænker jeg først og fremmest på den formentlige